

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dn. 20 sierpnia 1960 r.

Nr 7

Poz. 39-45

T R E S C

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

- Poz. 39. Uchwała Nr III/10/60 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 28 czerwca 1960 r., w sprawie gospodarki wodnej na terenie województwa olsztyńskiego.
- Poz. 40. Uchwała Nr III/12/60 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 28 czerwca 1960 r., w sprawie ustawienia odznaki honorowej pod nazwą „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.
- Poz. 41. Uchwała Nr III/13/60 Powiatowej Rady Narodowej w Biskupcu z dnia 28 maja 1960 r., o wprowadzeniu obowiązku doszkalania zawodowego młodzieży do lat 18, pozostającej w domu po ukończeniu szkoły podstawowej.
- Poz. 42. Zarządzenie Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 2 czerwca 1960 r., w sprawie usta-

- nowienia obrębu ochronnego w obwodach rybackich Nr 17 i 26 dorzecza rzeki Węgorapy, położonego w powiecie węgorzewskim.
- Poz. 43. Zarządzenie porządkowe Nr 9, Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 14 czerwca 1960 r., w sprawie ochrony przewodów podwodnych w portach morskich.

PUBLIKACJE:

- Poz. 44. Obwieszczenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 30 lipca 1960 r. w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.
- Poz. 45. Obwieszczenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 30 lipca 1960 r., w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Budownictwa.

39.

UCHWAŁA Nr III/10/60

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 28 czerwca 1960 r.

w sprawie gospodarki wodnej na terenie województwa olsztyńskiego.

Po zapoznaniu się z całokształtem zagadnień związanych z gospodarką wodną województwa, w oparciu o referat, wnioski i uwagi Komisji: Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Wodnej, Budownictwa i Gospodarki Komunalnej, Zdrowia, Drobnej Wytórczości i Przemysłu Miejscowego, referaty i uwagi fachowców z dziedziny hydrologii, budownictwa wodnego rolnictwa, jak również w wyniku przeprowadzonej na sesji dyskusji oraz zgłoszonych wniosków — Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza:

- gospodarka wodna na terenie województwa olsztyńskiego ze względu na konfigurację terenu oraz dużą ilość i duży obszar wód powierzchniowych ma doniosłe znaczenie dla rolnictwa i leśnictwa, rybackstwa, energii wodnej, transportu, turystyki i sportu,
- duża ilość budowli wodnych, zarówno piętrzących jak wodociągowo-kanalizacyjnych wymaga niezbędnych remontów i konserwacji tym bardziej, że zagadnienia te są od szeregu lat zaniedbane, co przynosi szkody rolnictwu, leśnictwu, leśnictwu, i gospodarce komunalnej, a część zniszczonych budowli piętrzących powinna być wyremontowana i przeznaczona dla celów gospodarczych,
- rozwinięta gospodarka rybna oraz turystyczny charakter województwa wymaga szczególnej troski ze strony zakładów produkcyjnych na odcinku ochrony wód przed zanieczyszczeniem, gdyż dotychczasowa praktyka doprowadziła do tego, że w wielu zbiornikach wodnych ryby wyginęły całkowicie, a w niektórych powstały poważne zagrożenia — uniemożliwia to również niejednokrotnie używanie wody powierzchniowej przez ludność dla celów pitnych i gospodarczych,
- istniejące budowle wodne na Kanale Mazurskim nie są dotychczas wykorzystane, a masy wód Systematu Jezior Mazurskich spływają bezproduktywnie na północ i na południe,
- zaniedbane jest zagadnienie gospodarki wodnej na terenie wsi, w wielu bowiem wypadkach zachodzi konieczność odbudowy i budowy nowych studziń, oraz urzą-

dzeń wodociągowych dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę do picia i do potrzeb gospodarczych,

- mimo stosunkowo dużej ilości budowli wodnych tylko znikoma ich część posiada formalne pozwolenia wodnoprawne, co powoduje, że użytkownicy tych budowli, działając samowolnie przynoszą szkody rolnictwu, leśnictwu i gospodarce rybnej,

- duża ilość urządzeń wodno-melioracyjnych wymaga stałej i systematycznej ich konserwacji, a zaniedbania na tym odcinku przyciągają szkody rolnictwu,

W związku z powyższym oraz z uwagi na konieczność stworzenia pomyślnych warunków rozwoju gospodarczego województwa — Wojewódzka Rada Narodowa, działając na podstawie art. 3, ust. 2, pkt 9 oraz art. 26, ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

UCHWAŁA:

I.

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

- A. W zakresie zabezpieczenia istniejących budowli wodnych od ich stopniowego zniszczenia, wykorzystania pełnej mocy produkcyjnej oraz ochrony interesów rolnictwa do:
- 1) zinventaryzowania urządzeń piętrzących młynów wodnych, ustalenia potrzeb w zakresie remontów tych urządzeń oraz zwiększenia nakładów na ich systematyczną konserwację,
 - 2) przeanalizowania — przy współudziale Komisji Rady — zagadnienia przekazania istniejących a niewykorzystanych budowli wodnych Wojewódzkiemu Zjednoczeniu PGR, kółkom rolniczym, spółdzielczości i osobom fizycznym dla wykorzystania tych budowli na cele gospodarcze,
 - 3) zwrócenia się z wnioskiem do Zakładu Energetycznego Okręgu Północnego w Bydgoszczy, aby doprowadzenie energii elektrycznej w młynach wodnych następowało jedynie na podstawie uprzedniej opinii organu administracji wodnej II instancji z zastrzeżeniem, że wykorzystywanie mocy energetycznej nie zwolni użytkownika młyna wodnego od obowiązku konserwacji urządzeń piętrzących i kanału doprowadzającego wodę do zakładu (t. zw. młynówki),
 - 4) wystąpienie z wnioskiem do Ministerstwa Górnictwa i Energetyki o:

- a) przyznanie kredytów na budowę nowej hydroelektrowni na rzece Lynie, powyżej Bartoszyce w latach 1961—1965,
- b) przeanalizowanie możliwości i celowości wykozystania istniejących budowli na Kanale Mazurskim i na rzece Krutyni przy Jeziorze Żydrój, oraz odbudowy w latach 1961—1965 elektrowni wodnych w Dobrym Mieście, Bolitach, Ponarach, Nowym Miynie k/Kętrzyna oraz Łęgutach.
- B. W zakresie prowadzenia należytej konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych w rolnictwie i leśnictwie oraz zapewnienia wykoania inwestycyjnych robót wodno-melioracyjnych — do:
- 1) wydania zarządzeń w sprawie prowadzenia kontroli finansowej w spółkach wodnych przez organa administracji finansowej,
 - 2) uwzględnienia w planach urzędniowych Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR odpowiedniego kierunku używania gruntów zagrożonych erozją,
 - 3) zwiększenia w planie 5-letnim nakładów na roboty konserwacyjne cieków podstawowych o wysokości 40 mln zł rocznie,
 - 4) zwiększenia mocy produkcyjnej Przedsiębiorstw Robót Wodno-Melioracyjnych do takiego potencjału by mogło zapewnić wykonawstwo całokształtu robót wodno-melioracyjnych łącznie z lasami przez:
 - zapewnienie odpowiednich środków finansowych na rozbudowę Przedsiębiorstwa oraz na utworzenie 2 nowych zakładów — Rejonowych Kierownictw Robót Wodno-Melioracyjnych — w Giżycku i Pasłęku.
 - 5) rozważenia możliwości utworzenia w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa WRN komórki inspektorów nadzoru inwestycyjnego dla inwestycyjnych robót wodno-melioracyjnych,
 - 6) zabezpieczenie na konserwację urządzeń wodno-melioracyjnych w PGR odpowiednich środków, w wysokości wystarczającej na coroczną konserwację wszystkich urządzeń,
 - 7) wystąpienia z wnioskiem do władz centralnych w sprawie połączenia w jedną całość organizacyjną części Żuław Elbląskich, znajdujących się w granicach administracyjnych woj. olsztyńskiego i przekazania ich konserwacji Kierownictwu Robót Konserwacyjnych na Żuławach Gdańskich i Elbląskich w Gdańsku — z dniem 1. I. 1961 r.,
 - 8) wystąpienia z wnioskiem do Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego i zwiększenie kredytów na konserwację urządzeń wodno-melioracyjnych w leśnictwie w latach 1961—1962 do wysokości przynajmniej 10 mln zł rocznie,
 - 9) zwrócenia się do Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Olsztynie o:
 - a) zalesianie w pierwszej kolejności stoków, oraz sadzenie drzew i krzewów wzdłuż rzek i kanałów należących do państwowych gospodarstw leśnych,
 - b) włączenie gospodarstw leśnych do istniejących spółek wodnych i przyznanie odpowiednich funduszy na składki udziałowe celem prowadzenia wspólnej konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych, związanych z rolnictwem (indywidualnym i PGR).
- C. W zakresie zmniejszenia marnotrawstwa wody i podniesienia jakości wody pitnej — do:
- 1) zwiększenia nakładów na remonty i konserwacje urządzeń sieci wodociągowej,
 - 2) utworzenie spółdzielczych lub rzemieślniczych warsztatów naprawy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych względnie warsztatów naprawczych wykonujących roboty na zlecenie odbiorców wody,
 - 3) utworzenie zakładu produkującego armaturę wodociągowo-kanalizacyjną (krany, spłuczki, spirale, manometry, rury wodociągowe itp.), względnie uruchomienia takiej produkcji w zakładach przemysłu terenowego,
 - 4) utworzenie na terenie województwa kilku punktów sprzedaży drobnej armatury wodociągowo-kanalizacyjnej,
 - 5) wprowadzenia kontyngentowania wody na terenie całego województwa dla większych zakładów przemysłowych oraz dla transportu (w oparciu o normy zużycia wody na jednostkę produkcyjną lub środek transportowy),
- 6) wydania zarządzenia w sprawie należytej konserwacji urządzeń wodociągowych przez wszystkich odbiorców wody z określeniem sankcji i zagrożeniem wstrzymania dopływu wody,
- 7) wydania zarządzenia w sprawie zainstalowania wodomierzy we wszystkich zakładach posiadających własne ujęcia wody oraz w sprawie likwidacji ryczałtów za pobór wody w gospodarce komunalnej.
- D. W zakresie zaopatrzenia w wodę ludności wsi oraz prowadzenia należytej konserwacji i eksploatacji studzien wiejskich do:
- 1) tworzenia spółek wodnych w celu zakładania, utrzymania i użytkowania urządzeń dla zaopatrzenia w wodę ludności wiejskiej i przyznawania dotacji państwowych na budowę tych urządzeń,
 - 2) dążenia, aby w nowych szkołach wiejskich projektowano i budowano natryski z przeznaczeniem do kąpielii dla młodzieży szkolnej.
- E. W zakresie ochrony wód powierzchniowych przed dalszym zanieczyszczeniem oraz zmniejszeniem stanu zanieczyszczeń i wykorzystania ścieków w rolnictwie do:
- 1) wystąpienia z wnioskiem do władz centralnych w sprawie przyspieszenia opracowania projektu prawa wodnego obejmującego jednocześnie zagadnienia ochrony wód z uwzględnieniem odpowiedzialności karnej cywilnej w stosunku do winnych nieprzestrzegania tych przepisów,
 - 2) przyspieszenia pełnego uruchomienia urządzeń do rolniczego wykorzystania ścieków, a w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych do uruchomienia nowych obiektów, szczególnie na gruntach PGR,
 - 3) przyspieszenia budowy oczyszczalni ścieków w Sanatorium Przeciwgruźliczym w Prabutach i doprowadzenia do jej zakończenia w latach 1961—1965,
 - 4) wydania zarządzenia w sprawie ewidencji uzysku odpadów (osadów) oraz ewidencji odpadów odprowadzanych do wód powierzchniowych,
 - 5) wydania zarządzenia w sprawie ochrony wód od zanieczyszczeń i karania winnych przez kolegia karno-administracyjne.
- F. W zakresie należytego planowania inwestycji o charakterze wodnym oraz skoordynowania limitów na budowę urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i umożliwienia prawidłowego wykonawstwa robót inwestycyjnych do:
- 1) rozbudowy Przedsiębiorstwa Robót Wodociągowo-Kanalizacyjnych w Lidzbarku Warm. celem zapewnienia wykonawstwa robót inwestycyjnych w gospodarce komunalnej i innych resortach na odcinku budowy i remontów urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych,
 - 2) rozbudowy Przedsiębiorstwa Robót Hydrogeologicznych Rolnictwa w Olsztynie celem przyspieszenia budowy studzien w PGR i na wsi,
 - 3) wystąpienia z wnioskiem do Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w sprawie zlecenia opracowania bilansu zasobów wodnych województwa olsztyńskiego,
 - 4) wystąpienia z wnioskiem do władz centralnych, aby limity na budowę urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków jednostek gospodarczych oraz gospodarki komunalnej były na określonym terenie przydzielane w tym samym okresie czasu, co jest konieczne dla skoordynowania robót i wpłat udziałów jednostek gospodarczych,
 - 5) wystąpienia z wnioskiem do władz centralnych, aby podstawą finansowania budowli o charakterze wodnym było również formalne pozwolenie wodno-prawne wydane inwestorom przez organ administracji wodnej przed przystąpieniem do budowy.

II.

Zobowiązać Powiatowe Rady Narodowe do spowodowania:

- A. W zakresie należytego nadzoru finansowego nad spółkami wodnymi oraz należytej konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych do:
- 1) zabezpieczenia środków na zastępcze wykonywanie konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych w wysokości nie mniejszej, niż — 5 proc. wartości robót konserwacyjnych szczegółowych i półpodstawowych,
 - 2) zakładania — w miarę możliwości — spółek wodnych przed przystąpieniem do inwestycyjnych robót wod-

no-melioracyjnych celem zabezpieczenia należytej konserwacji po zakończeniu tych robót.

B. W zakresie zaopatrzenia w wodę ludności miast i wsi oraz konserwacji istniejących urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem do:

- 1) zabezpieczenia środków na zakup wodomierzy dla zakładów podległych radom narodowym,
- 2) zatrudnienia — w podległych zakładach wodociągowo-kanalizacyjnych — fachowców inżynierów względnie techników branży sanitarnej, odpowiedzialnym za jakość i ilość wody, jak również za należyty stan zakładów wodociągowo-kanalizacyjnych,
- 3) dopilnowania czystości wód powierzchniowych w kierunku zaniechania zaśmieciań przede wszystkim przez ludność zamieszkałą nad brzegami jezior, rzek i kanałów oraz karania winnych,
- 4) przeprowadzenia remontów i prowadzenia stałej konserwacji urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych w szkołach wiejskich,
- 5) udogodnienia istniejących w szkołach urządzeń kąpielowych dzieciom i młodzieży szkolnej i pozaszkolnej.

III.

Zobowiązać Gromadzkie Rady Narodowe:

A. W zakresie należytego prowadzenia konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych — do:

- 1) przestrzegania przepisów ustawy o popieraniu melioracji wodnych w rolnictwie, w szczególności przez:
 - a) natychmiastowe wszczynanie postępowania administracyjnego celem przymuszenia opieszłych użytkowników do wykonania obowiązku konserwacji,
 - b) niezwłoczne wykonywanie zastępcze w tych przypadkach, gdzie zaniedbanie powoduje szkody innym pobliskim użytkownikom.
 - c) kierowanie wniosków do kolegów karno-administracyjnych w przypadkach złośliwego uchylania się od obowiązku konserwacji urządzeń wodno-melioracyjnych.

B. W zakresie zaopatrzenia w wodę oraz ochrony wód powierzchniowych od zaśmieciań — do:

- 1) zainteresowania ludności wiejskiej potrzebą zaopatrzenia w dobrą i zdrową wodę i pobudzenia inicjatywy organizacji chłopskich do budowy urządzeń dostarczających wodę — przy pomocy i współudziale Państwa oraz inicjowania, tworzenia spółek wodnych w celu zakładania, utrzymywania urządzeń dla zaopatrywania w wodę do picia i do użytku gospodarczego,
- 2) powodowania składania wniosków o ukaranie osób winnych zaśmieciań wód powierzchniowych.

IV.

1. Kontrolę wykonania niniejszej uchwały, Wojewódzka Rada Narodowa zleca Komisjom: Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Wodnej, Zdrowia, Oświaty, Drobnej Wytwórczości Przemysłu Miejsowego, Budownictwa i Gospodarki Komunalnej; — każdej w zakresie jej działania.
2. Sprawozdania z przebiegu wykonania uchwały, składać będzie Prezydium WRN w okresach rocznych, przy czym pierwsze sprawozdanie złoży do dnia 30. VI. 1961 r.
3. Wnioski i postulaty wysunięte w czasie dyskusji nie ujęte w niniejszej uchwale, przekazuje się Prezydium WRN do rozpatrzenia w trybie roboczym.

Sekretarz Prezydium Przewodniczący Prezydium
(—) mgr. W. Medyński (—) inż. M. Gotowiec

40.

UCHWAŁA Nr III/12/60

WOJEWODZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 28 czerwca 1960 r.

w sprawie ustanowienia odznaki honorowej pod nazwą „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

Na podstawie art. 3 i 26, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) Wojewódzka Rada Narodowa w Olsztynie uchwala:

1. Ustanowić odznakę honorową p.n. „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.
2. Odznaka honorowa województwa olsztyńskiego jest trzystopniowa.

I stopnia — złota
II „ — srebrna
III „ — brązowa

Odznaka nadawana będzie:

- robotnikom, chłopom, technikom, inżynierom, pracownikom budownictwa, handlu, spółdzielczości, oraz innych działów gospodarki narodowej,
 - pracownikom nauki, kultury, oświaty i ochrony zdrowia,
 - pracownikom administracji państwowej i gospodarczej,
 - żołnierzom Sił Zbrojnych, Wojsk Wewnętrznych, Wojsk Ochrony Pogranicza i funkcjonariuszom oraz pracownikom Milicji Obywatelskiej,
 - działaczom politycznym i społecznym, którzy wyróżnili się całokształtem pracy zawodowej lub działalności społeczno-politycznej, przyczyniając się do odbudowy i zagospodarowania województwa.
3. Odznaka może być nadana również zespołom jednostek, zakładom pracy, instytucjom i organizacjom.
 4. Złota lub srebrna odznaka „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” może być nadana tej samej osobie tylko jeden raz.
 5. W imieniu Wojewódzkiej Rady Narodowej odznakę nadaje Prezydium WRN na wniosek Wojewódzkiej Komisji Odznaczeń.
 6. Szczegółowe zasady nadania, tryb przedstawienia wniosku o nadanie, tryb wręczenia i sposób noszenia honorowej odznaki określa statut odznaki stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
 7. Utrata odznaki następuje w razie skazania na karę utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.
 8. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że osoba odznaczona stała się niegodna posiadania odznaki lub, że jej nadanie nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd.
 9. Koszt wykonania odznaki oraz wydatki związane z jej nadaniem ponosi Prezydium Woj. Rady Narodowej.
 10. Uchwała Prezydium WRN o nadanie odznaki honorowej województwa olsztyńskiego, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie.

Sekretarz Prezydium
(—) W. Medyński

Przewodniczący Prezydium
(—) inż. M. Gotowiec

Załącznik do uchwały
z dnia 28 czerwca 1960 r.
Nr III/12/60 Woj. Rady
Narodowej w Olsztynie

STATUT

odznaki honorowej p.n. „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”

1. Odznakę honorową p.n. „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” stanowi (szczegółowy opis) odznakę honorową stanowi stylizowany wizerunek słońca. W części centralnej zawiera on kopernikowski znak heliocentryczny z napisem dookołnym: „De revolutionibus orbium coelestium”. Na otoku przebiegającym poprzez promienie odznaki umieszczony jest napis: „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”. Odznaka połączona jest kółeczkiem z baretką metalową (z urządzeniem do przypinania odznaki) z napisem Prezydium WRN w Olsztynie”.
2. Wymiary odznaki średnica 21 mm, grubość 1,5—2 mm, wielkość baretki — kwadrat o promieniu 9 mm.
3. Odznaka nadawana będzie:
 - robotnikom, chłopom, technikom, inżynierom, pracownikom budownictwa, handlu, spółdzielczości i innych działów gospodarki narodowej,
 - pracownikom nauki, kultury, oświaty i służby zdrowia,
 - pracownikom administracji państwowej i gospodarczej,
 - żołnierzom Sił Zbrojnych, Wojsk Wewnętrznych, Wojsk Ochrony Pogranicza, funkcjonariuszom, oraz pracownikom Milicji Obywatelskiej,

- działaczom politycznym i społecznym, którzy wyróżnili się całokształtem pracy zawodowej lub działalnością społeczno-polityczną, przyczyniając się do odbudowy i zagospodarowania województwa.
4. Oznaka może być nadana również zespołom jednostek, zakładom pracy, instytucjom i organizacjom.
 5. Przy nadaniu odznaki uwzględnia się postawę społeczną osoby, przedstawionej do odznaczenia, jej aktywność i przodownictwo w pracy oraz osiągnięte wyniki.
 6. Odnaka nadawana będzie w Rocznicę Święta Odrodzenia Polski — 22 lipca.
 7. Wnioski o nadanie odznaki przedstawia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wojewódzka Komisja Odznaczeń.
W szczególnie uzasadnionych przypadkach Wojewódzka Komisja Odznaczeń, może przedłożyć Prezydium Woj. Rady Narodowej wnioski o nadanie odznaki w innych terminach aniżeli przewidziane w pkt. 6 statutu.
 8. Wojewódzka Komisja Odznaczeń przedstawia wnioski o nadanie odznaki bądź z własnej inicjatywy bądź z inicjatywy prezydiów rad niższych stopni, kierownictwa zakładów, instytucji, organizacji politycznych, społecznych i spółdzielczych.
 9. Wniosek o nadanie odznaki winien zawierać:
 - a) dokładne dane personalne osoby zainteresowanej,
 - b) dane o przebiegu pracy zawodowej i działalności w województwie,
 - c) krótką charakterystykę całokształtu pracy zawodowej oraz postawy społecznej, uzasadniającą nadanie odznaki.
 10. Wnioski o nadanie odznaki należy sporządzić według wzoru ustalonego dla sporządzenia wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych.
 11. Wnioski o nadanie odznaki winny zawierać opinię kierownictwa zakładu pracy, w którym osoba zainteresowana jest zatrudniona oraz opinie zakładowej organizacji związkowej.
 12. Wnioski o nadanie odznaki chłopom indywidualnym i członkom spółdzielni produkcyjnych powinny zawierać opinię prezydium grom. lub miejskiej rady narodowej.
 13. Odnakę wręcza w imieniu Wojewódzkiej Rady Narodowej przewodniczący sesji Woj. Rady Narodowej, przewodniczący lub członkowie Prezydium Woj. Rady Narodowej.
 14. Przewodniczący Prezydium Woj. Rady Narodowej może przekazać uprawnienia w tym zakresie przewodniczącym prezydiów pow. rad narodowych oraz przewodniczącemu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie.
 15. Wręczenie odznaki obejmuje wręczenie emblematu p.n. „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” oraz dokumentu o jej nadaniu (legitymacji).
 16. Wręczenie odznaki winno mieć charakter uroczysty, mobilizujący do zwiększenia wysiłków w pracy i działalności dla dobra województwa.
 17. Odnakę należy wręczać na sesjach rad narodowych, akademiach, zjazdach i konferencjach, na zebraniach pracowników zakładu pracy lub na zebraniach wiejskich.
 18. Odnakę nosi się po prawej stronie piersi.
 19. Odnakę nosi się w dniu świąt państwowych, na sesjach rad narodowych, na uroczystych zebraniach i akademiach oraz przy otrzymywaniu orderu lub odznaczenia państwowego.
 20. Noszenie odznaki w innych okolicznościach należy do uznania odznaczonego.

Sekretarz Prezydium
(—) mgr. W. Medyński

Przewodniczący Prezydium
(—) inż. M. Gotowiec

41.

UCHWAŁA Nr III/13/60

POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W BISKUPCU

z dnia 28 maja 1960 r.

o wprowadzeniu obowiązku doszkalania zawodowego młodzieży do lat 18-tu, pozostającej w domu po ukończeniu szkoły podstawowej.

Powiatowa Rada Narodowa w Biskupcu, działając na podstawie art. 7, 18, i 19, ustawy z dnia 25 stycznia 1958

roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) w oparciu o art. 15 ustawy z dnia 11 marca 1932 r., o ustroju szkolnictwa (Dz. U. Nr 38 poz. 389) mając szczególnie na uwadze podniesienie na wyższy poziom rolnictwa, upowszechnienia nowoczesnych zdobyczy agrotechniki — co ma bardzo istotne znaczenie w mającym wybitnie rolniczy charakter — w powiecie biskupieckim — postanawia:

1. Wprowadzić z dniem 1 września 1960 roku obowiązek szkolny dla młodzieży do lat 18-tu włącznie, pozostającej w domu po ukończeniu szkoły podstawowej — na terenie całego powiatu.
2. Obowiązkiem szkolnym jak w pkt. 1, objęta będzie młodzież w miastach i an wsi, nie pracująca zawodowo w zakładach pracy i nie ucząca się zawodu.
3. Młodzież objęta obowiązkiem szkolnym — nie ucząca się — w szkołach średnich ogólnokształcących — zobowiązana jest do dokształcania się w szkołach i na kursach przysposobienia rolniczego na wsi lub innych szkołach i kursach przysposobienia zawodowego w mieście.
4. Z dniem 1 września 1960 r., obowiązkiem doszkalania zawodowego objęta będzie młodzież tych miejscowości i okolicznych osiedli, gdzie zorganizowane są szkoły i kursy przysposobienia rolniczego i zawodowego. Ustalenie miejscowości i obwodów, gdzie już z nowym rokiem szkolnym młodzież objęta obowiązkiem doszkalania — należy do Prezydium PRN, które określi jakie miejscowości należą do obwodu, istniejącej szkoły przysposobienia rolniczego czy innej szkoły przysposobienia zawodowego.
5. W miarę powstawania nowych szkół przysposobienia zawodowego w innych miejscowościach — Prezydium PRN będzie rozciągać obowiązek szkolny na młodzież zamieszkującą te miejscowości.
6. Do osób zobowiązanych do uczęszczania do szkół przysposobienia rolniczego i zawodowego — władze szkolne w porozumieniu z prezydiami gromadzkich rad narodowych, wysyłać będą imienne wezwania przed rozpoczęciem roku szkolnego.
7. Do osób nie wykonujących obowiązku szkolnego wg niniejszej uchwały, albo do ich opiekunów ustawowych — władze szkolne będą stosować przymus administracyjny.
8. Miejskie i gromadzkie rady narodowe zobowiązane są współdziałać z Inspektorem Oświaty w wprowadzeniu w życie niniejszej uchwały i stosowaniu jej w przyszłości.

Sekretarz Prezydium
(—) H. Dębicki

Przewodniczący Prezydium
(—) W. W. Stelmaczonek

42.

ZARZĄDZENIE

WYDZIAŁ ROLNICTWA I LEŚNICTWA PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W OLSZTYNIE

z dnia 2 czerwca 1960 r.

Znak R.III-23a/21/60

w sprawie ustanowienia obrębu ochronnego w obwotach rybackich Nr 17 i 26 dorzecza rzeki Węgorapy, położonego w powiecie węgorskim.

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, działając na podstawie art. 59 i 77 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) art. 61 ustawy z dnia 7. III. 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 537) celem zapewnienia należytej ochrony tarła ryb gatunków trących się wiosną, zarządza co następuje:

§ 1.

Ustanawia się obręb ochronny na jeziorze Kirsajty, o pow. 275 ha stanowiącym część składową jeziora Mamry Północne, rozszerzony o dwieście metrów na południe na jez. Dargin, będące częścią składową jez. Mamry Południowe i na sto metrów na północ na jezioro Mamry Północne.

§ 2.

Wymieniony w § 1 obręb wyłącza się całkowicie z rybackiego użytkowania i zabrania się dokonywania na nim jakichkolwiek połowów ryb w okresie od 15 kwietnia do 10 czerwca każdego roku.

§ 3.

Zakaz połowu ryb, sprzętem ciągnionym, rozszerza się do 31 sierpnia każdego roku.

§ 4.

Połowy kontrolne, regulacyjne i odchwaszczające w okresie zakazanym, mogą być dokonywane przez zainteresowane Państwowe Gospodarstwa Rybackie, Giżycko i Węgorzewo zgodnie z obowiązującymi przepisami w terminie do 1-go sierpnia 1960 roku.

§ 5.

Wymieniony wyżej obręb powinien być oznaczony tablicami przez Państwowe Gospodarstwa Rybackie, Giżycko i Węgorzewo zgodnie z obowiązującymi przepisami w terminie do 1-go sierpnia 1960 roku.

§ 6.

Winni nie stosowania się do powyższego Zarządzenia podlegają na podstawie art. 85 pkt. 3, ustawy z dnia 7. III. 1932 r.o rybolóstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357), karzę grzywny do 4.500 zł, lub aresztu do trzech miesięcy, przy jednoczesnym obowiązku orzeczenia konfiskaty narzędzi połowu ryb.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Olsztynie.

§ 8.

Równocześnie tracą moc wszelkie zarządzenia sprzeczne z niniejszym.

Kierownik
Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa
(—) inż. Józef Błoniecki

43.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 9**DYREKTORA GDAŃSKIEGO URZĘDU MORSKIEGO**

z dnia 14 czerwca 1960 r.

w sprawie ochrony przewodów podwodnych w portach morskich.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1 i 7, i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M.P. Nr 63 poz. 749 w brzmieniu obowiązującym) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Układanie i wymiana przewodów podwodnych jak: kabli, rurociągów wodno-kanalizacyjnych i gazowych dozwolone są jedynie za zezwoleniem Gdańskiego Urzędu Morskiego — Wydział Nadzoru Techniczno-Budowlanego.

§ 2.

1. Miejsca przejścia (przebiegu) przewodów podwodnych powinny być na lądzie po obu końcach podwodnej części urządzenia oznaczone tablicami ostrzegawczymi, ustawionymi w miejscu najlepiej widocznym.
2. Tablice te o wymiarach — podstawa 3 m i wysokość 2 m — powinny być odwójne i ustawione do siebie pod kątem 68° z tym, że dolna krawędź tablic powinna być na wysokości 6 m od zerowego stanu wody.
3. Sposób oznaczenia miejsc, gdzie nie można umieścić tablic ostrzegawczych, ustala Kapitanat Portu.

§ 3.

1. Na każdej tablicy, oznaczającej miejsce przejścia podwodnej części urządzenia, powinien być umieszczony rysunek odwróconej kotwicy w kolorze czarnym na żółtym tle z czerwonym pasem o szerokości 0,2 m biegnącym po przekątnej z lewego górnego rogu każdej tablicy.
2. Jeżeli chronionym obiektem jest kabel wysokiego napięcia, to po obu stronach kotwicy powinien być wymalowany dodatkowo, w czerwonym kolorze dobrze widoczny znak ostrzegawczy strzałki, stosowany powszechnie na urządzeniach wysokiego napięcia.

§ 4.

Jeżeli przelot urządzenia pod wadą o ściśle określonej trasie jest większy niż 500 m, to wymiary tablic ostrzegaw-

czych i znaków na tablicach ostrzegawczych, o których mowa w § 2 ust. 2 i § 3, powinny być każdorazowo dla danych warunków ustalone przez Kapitanat Portu.

§ 5.

Tablice ostrzegawcze powinny być w ciemnej porze do- by dobrze oświetlone. O odstępstwie od konieczności oświetlania tablic ostrzegawczych decyduje wyłącznie Kapitanat Portu.

§ 6.

Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic ostrzegawczych ciąży na instytucji eksploatującej chronione urządzenie.

§ 7.

1. Wymiana starych tablic ostrzegawczych na nowe tablice ostrzegawcze odbywać się będzie stopniowo wzdłuż poszczególnych torów wodnych i w basenach portowych według planu ustalonego przez Kapitanat Portu.
2. Dotychczas stosowane tablice, ostrzegawcze do czasu ich wymiany obowiązują na równi z nowymi, określonymi w niniejszym zarządzeniu.

§ 8.

Zabrania się rzucania, wyłożenia i włóczenia kotwic i łańcuchów kotwicznych w miejscach przejścia (przebiegu) przewodów podwodnych w odległości mniejszej niż 50 m po obu stronach od linii wytyczonej tablicami ostrzegawczymi.

§ 9.

1. Instytucje eksploatujące przewody podwodne ułożone w portach morskich obowiązane są zgłosić je w Gdańskim Urzędzie Morskim — Wydział Nadzoru Techniczno-Budowlanego — w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.
2. W zgłoszeniu należy podać:
 - a) nazwę użytkownika urządzenia,
 - b) rodzaj urządzenia i jego przeznaczenie,
 - c) dokładne miejsce przejścia podwodnego urządzenia z podaniem rzędnej głębokości i szkicu sytuacyjnego i orientacyjnego,
 - d) szczegółową charakterystykę urządzenia.
3. W przypadku, gdy nadesłana sytuacja nie będzie wystarczająca, użytkownik urządzenia podwodnego obowiązany jest na żądanie Gdańskiego Urzędu Morskiego dostarczyć pełną dokumentację przejścia podwodnego urządzenia.

§ 10.

Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do urządzeń podwodnych Marynarki Wojennej, Wojsk Ochrony Pogranicza i Milicji Obywatelskiej.

§ 11.

Zarządzenie obowiązuje na obszarze wszystkich morskich portów i przystani, położonych w granicach województwa gdańskiego i olsztyńskiego.

§ 12.

Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia, podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

§ 13.

Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze województwa gdańskiego i olsztyńskiego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Dyrektor
(—) inż. W. Wallas

44.

OBWIESZCZENIE**PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W OLSZTYNIE**

z dnia 30 lipca 1960 r.

w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, że na podstawie art. 53 i 59 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) §§ 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad tworzenia wydziałów przez prezydium rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 103), zarządzenia Nr 171 Ministra Rolnictwa i Przesady

Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 18 grudnia 1959 r. oraz pisma Ministerstwa Rolnictwa Nr BW.IV-1/4/60 wraz z instrukcją w sprawie szczegółowego zakresu działania i organizacji pracy inspektoratu nadzoru inwestorskiego w wydziałach rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkich rad narodowych — wprowadziło uchwałę Nr XII/62 z dnia 1 kwietnia 1960 r., następujące zmiany w strukturze organizacyjnej, Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa ustalonej uchwałą Nr XXV/130 z dnia 18 lipca 1958 r., i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym WRN Nr 1, z dnia 10 lutego 1959 r., poz. 1:

1. W § 2 dodaje się nowy punkt o następującym brzmieniu: — inwestycje budowlanych w zakresie przygotowywania do realizacji i sprawowania nadzoru inwestorskiego nad robotami budowlano-montażowymi inwestycji resortu rolnictwa”.
2. W § 3 wprowadza się nowy punkt IX o następującym brzmieniu: „Inspektorat Nadzoru Inwestorskiego z podziałem na:
 - a) referat przygotowania inwestycji rolniczych, melioracji i elektryfikacji,
 - b) referat organizacji i kontroli nadzoru inwestorskiego w terenie,
 - c) inspektorzy nadzoru inwestycyjnego”.
3. W § 3 dotychczasowe ustępy: IX, X, XI, XII, XIII, i XIV, otrzymują odpowiednio zmienioną numerację na: X, XI, XII, XIII, XIV i XV.
4. W § 4 pkt. XII po wyrazach „ustalenie projektów planów elektryfikacji wsi oraz nadzór i kontrola nad ich wykonaniem” skreśla się 5 kolejno następujących po sobie podpunktów, aż do wyrazów” analiza i ustalenie potrzeb kredytowych i materiałowych terenu, współpraca z Bankiem Rolnym w zakresie realizacji polityki kredytowej dla spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych”.
5. W § 4 wprowadza się nowy punkt IX w brzmieniu, „Inspektorat Nadzoru Inwestorskiego”, do zadań którego należą:
 - opracowanie na podstawie zamierzeń inwestycyjnych planu potrzeb dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
 - pomoc inwestorom w określaniu niezbędnego zakresu dokumentacji projektowo-kosztorysowej przewidzianej do opracowania,
 - sprawdzanie i opiniowanie zleceń, umów oraz rachunków za sporządzoną dokumentację projektowo-kosztorysową z punktu widzenia zgodności z umową i przepisami,
 - sprawdzanie i opiniowanie kosztorysów i dokumentacji projektowej przewidzianej do zatwierdzenia przez inwestora bezpośredniego oraz sprawdzanie i opiniowanie projektów technicznych i techniczno-robotycznych przed ich przyjęciem przez inwestora bezpośredniego,
 - pomoc inwestorom w przygotowaniu i załatwianiu spraw związanych z dokumentacją prawną między innymi w uzyskaniu zatwierdzeń lokalizacji i zezwoleń na budowę,
 - pomoc inwestorom przy opracowywaniu zleceń i zawieraniu umów na wykonanie robót budowlano-montażowych,
 - zabezpieczenie w materiały budowlane inwestycji i kapitalnych remontów realizowanych sposobem gospodarczym,
 - udział w komisjach rozdziału materiałów budowlanych,
 - doraźna pomoc inwestorom bezpośrednim planowania centralnego w przygotowywaniu i realizacji inwestycji,
 - opracowywanie sprawozdawczości dla Departamentu Budownictwa Wiejskiego Ministerstwa Rolnictwa w zakresie realizacji inwestycji budowlanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - organizacja i zabezpieczenie nadzoru inwestycyjnego nad inwestycjami i kapitalnymi remontami inwestorów planowania terenowego bez PGR, melioracji i elektryfikacji — oraz nad inwestycjami i kapitalnymi remontami inwestorów planowania centralnego, spółdzielni produkcyjnych i kółek rolniczych,
 - podział zleceń, ustalenie rejonów i przerobów dla inspektoratów, zawieranie umów z instytucjami i zleceniobiorcami prywatnymi,

- współpraca z pionem finansowym na odcinku zabezpieczenia środków budżetowych na koszty nadzoru i bieżącego opiniowania należności za te usługi ze strony instytucji i osób prywatnych,
 - wnioskowanie wysokości premii dla inspektoratów nadzoru angażowanych na podstawie umowy o dzieło,
 - bieżąca kontrola pracy inspektorów nadzoru inwestorskiego w terenie,
 - przeprowadzanie bieżącego instruktażu odnośnie aktualnych przepisów w zakresie fakturowania, rozliczeń i odbiorów robót,
 - przeprowadzanie okresowych odpraw instruktażowo-sprawozdawczych z inspektorami nadzoru i inwestorami bezpośrednimi,
 - doraźny udział w końcowych odbiorach robót,
 - sprawowanie nadzoru inwestorskiego zgodnie z instrukcją określającą zakres czynności, obowiązków i uprawnień inspektora nadzoru inwestorskiego w resorcie rolnictwa stanowiącą załącznik do zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa Nr 157 z dnia 20. X. 1959 r.
6. W § 4 dotychczasowe ustępy w IX, X, XI, XII, XIII, i XIV, otrzymują odpowiednio zmienioną numerację na: X, XI, XII, XIII, XIV i XV.

Sekretarz Prezydium Przewodniczący Prezydium
(—) mgr W. Medyński (—) inż. M. Gotowicz

45.

OBWIESZCZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 30 lipca 1960 r.

w sprawie zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Budownictwa.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, że na podstawie art. 53, ust. 4, pkt 3 oraz art. 59, ust. 2, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad tworzenia wydziałów przez prezydium rad narodowych Dz. U. Nr 25, poz. 103) oraz zarządzenia Nr 270, Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 czerwca 1958 r., w sprawie zakresu działania i organizacji wewnętrznej wydziałów budownictwa prezydium wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województwa — wprowadziło uchwałą Nr XII/67 z dnia 1 kwietnia 1960 r., następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Budownictwa, ustalonej uchwałą Nr XLIV/239, z dnia 29. XII. 1958 r., i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym WRN Nr 1, z dnia 10 lutego 1959 r., poz. 1:

1. W ust. 1 § 3 zmienia się nazwę Oddziału Wykonawstwa Budowlano-Montażowego na Oddział Wykonawstwa Budowlano-Montażowego i Budownictwa Wiejskiego.
2. W ust. 2 § 3 skreśla się „Oddział Budownictwa Wiejskiego ze stanowiskami pracy do spraw”, a stanowiska pracy wymienione w tym ustępie przy literach: a, b, c, — otrzymują oznaczenie literowe: e, f, g.
3. W ust. 3 § 3 zmienia się nazwę Oddziału Przemysłu Materiałów Budowlanych na Oddział Geologii i Materiałów Budowlanych oraz numerację z III na II.
4. W ust. 4 § 3 stanowiska pracy oznaczone cyframi 1 i 2 łączy się w jedno stanowisko pracy o następującym brzmieniu: „terenowej geologicznej administracji państwowej i gospodarczej”.
5. Zmienia się oznaczenie liczbowe Referatu Nadzoru nad Biurami Projektów z V na III.
6. Zmienia się oznaczenie liczbowe Referatu Ogólno-Administracyjnego z VI na IV.
7. W części „Szczegółowy zakres działania” — w punkcie V — Referat Nadzoru nad Biurami Projektów — na końcu dodaje się:
 - „— prowadzenie spraw budżetowych wydziału,
 - przygotowywanie i załatwianie wniosków dotyczących opinii w przedmiocie obsady stanowisk kierowniczych w przedsiębiorstwach i jednostkach należących do Wydziału”.

Sekretarz Prezydium Przewodniczący Prezydium
(—) mgr W. Medyński (—) inż. M. Gotowicz